

## ΚΑΝΙΑΝΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ – ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

Σε μια συνέντευξη της προ πενταετίας στην εφημερίδα Καθημερινή, η Ιστορικός Μαρία Ευθυμίου, είχε πει, πως οι αποφοίτοι των Δημοτικών σχολείων πριν σαράντα χρόνια, είχαν περισσότερες γνώσεις, από κάποιους αποφοίτους των σημερινών Λυκείων. Με αυτό τον τρόπο η σπουδαία Ιστορικός, ήθελε να επισημάνει, το υψηλό μαθησιακό επίπεδο των αποφοιτών του Δημοτικού εκείνης της περιόδου και ιδιαίτερα μετά την κατοχή και τον Εμφύλιο, όπου οι μαθητές μαθαιναν γραμματα, σε ένα πολυπλευρο πεδίο γνώσεων, με μεθοδο και τροπο απλο, λιτο, σαφη και κατανοητο, απο σπουδαιους Δασκαλους, πραγματικα φωτισμενους, μεσα απο εξαιρετικα αναγνωστικα εγχειριδια, που υπεγραφαν οι σημαντικότεροι πεζογραφοι και ποιητες μας. Τετοιους αξιους Δασκαλους, ειχαμε την καλη τυχη να εχουμε στο σχολειο μας, το Μονοθεσιο Δημοτικο, στον Αποστολια.

Πρωτος Δασκαλος μας το ετος 1957, στις δυο πρωτες ταξεις ο αιμνηστος Ιωαννης Ζαγγανας απο τα γειτονικα Καστελλια. Σε αρκετα προχωρημενη ηλικια τοτε, ψηλος αρχοντικος, παντα καλοντυμενος, με το σκουρο κουστουμι του και τη μαυρη γραβατα, ξεπροβαλλε καθε πρωι, στο παλιο εκκλησακι, στη στροφη του χωματοδρομου στα Παλιουρια. Ανθρωπος μειλιχιος, μια σεβαστη μια αγια φυσιογνωμια, ενας πραγματικος αγιος των γραμματων Μας προσεγγιζε παντα στοργικα-πατρικα θα ελεγα, απολυτα παιδαγωγικα και μας μετεδιδε γνωσεις απο τον πλουτο που διεθετε και την σοφια του. Το χωριο μας οφειλει πολλα στον Δασκαλο Ιωαννη Ζαγγανα, διοτι υπηρξε ο μακριβιοτερος Δασκαλος του σχολειου μας, στον οποιο μαθητευσαν και αριστευσαν πολλοι Κανιανιτες διαχρονικα. Τα επομενα δυο χρονια, στην Τριτη μεχρι το μεσον της Τεταρτης, ηρθε ο Παναγιωτης Παναγιωτοπουλος απο τους κοντινους Ξυλικους. Νεος Δασκαλος, νεαρος και στην ηλικια, με φρεσκο αερα, νεες ιδεες, εμενε στο σπιτι μας στο διπλανο δωματιο, υπηρξε μελος της οικογενειας μας.

Εξ ισου σημαντικος Δασκαλος, αν και δεν προλλαβαμε να τον αφομοιωσουμε, γιατι μετατεθηκε και επανηλθε για να ολοκληρωθει η σχολικη χρονια, ο Ιωαννης Ζαγγανας. Στις δυο τελευταιες ταξεις του Δημοτικου στην Πemptη και την Εκτη ηλθε ο Ιωαννης Κυριαζης και αυτος εκ Καστελλιων. Φωτισμενος Δασκαλος. Λιτος, δωρικος, ευρυμαθης, μεταδοτικος. Αριστος παιδαγωγος, προσεγγιζε- ερευνουσε και αφουγκραζοταν την παιδικη ψυχη καθε μαθητου. Αφησε το δικο του σημαντικό αποτυπωμα στο χωριο. Θα ηταν Μαιος του 1962 στην Πemptη ταξη και ο Δασκαλος μας, ο Ιωαννης Κυριαζης μετα την πρωινη προσευχη, αρχισε να μας λειι. Παιδια αυριο θα μας επισκεφθει ο Γενικος Επιθεωρητης, θα ετοιμασουμε το σχολειο μας να τον υποδεχουμε, θα ειστε οπως παντα καθαροι και περιποιημενοι και θα απαντατε με θαρρος σε ολες τις ερωτησεις του κυριου Επιθεωρητου. Το αγχος μας η αγωνια μας στα υψη, παιδια ενος μικρου επαρχιακου χωριου ειμασταν, με πληρη ομως συναισθηση των δυνατοτητων μας. Δεν ηταν μονον η δικη μας αξιολογηση, επρεπε να ανταποκριθουμε, να βγαλουμε ασπροπροσωπο τον καθ'ολα αξιο Δασκαλο μας.

Την επομένη μας επισκεφθηκε ο κυριος Επιθεωρητης. Την αγωνια μας μετριάσε η παρουσία του. Προς μεγάλη μας εκπληξη, είδαμε ένα μεσοκοπτο κυριο, προσχαρο, ευγενικο, χαμογελαστο, περισσότερο οικειο απο οτι περιμεναμε και αυτο ενισχυσε περαιτερω την αυτοπεποιθηση μας. Με υφος πατρικο και λογια κατανοητα παιδαγωγικα, ο κυριος Επιθεωρητης μας μιλησε για αρκετη ωρα, μας προσεγγισε απολυτα και μας ενεπνευσε!!!! Και υστερα ηρθαν οι ερωτησεις μεσα απο τα εγχειριδια της γλωσσας, των θρησκευτικων, της ιστοριας, της γεωγραφιας, της φυσικης. Ολοι οι μαθητες και μαθητριες ανταγωνιζομασταν ποιος θα σηκωσει πρωτος το χερι του, γιατι ειμασταν πραγματικοι φωστηρες. Ωσπου φθασαμε στα Μαθηματικα..... -Τωρα παιδια μου ειπε ο κυριος Επιθεωρητης θα σας πω μια ιστοριουλα, ένα προβλημακι και αφου σκεφθειτε καλα, να το λυσετε και να μου απαντησετε!!! -Καποτε ένας αγωγιατης, οπως περπαταγε στο βουνο συναντα ένα βοσκο. -Γεια σου γερο-τσελιγκα με τα εκατο τα προβατα του λει. -Γεια σου και σε σενα του απαντα ο βοσκος. Αν ειχα, οσα εχω και αλλα τοσα και τα μισα απο οτι εχω, με πεντε και πενηντα θα τα εκανα εκατο. Παιδια μου ποσα προβατακια ειχε ο βοσκος, ρωτησε ο κυριος Επιθεωρητης!!!Απολυτη βουβαμαρα, σιωπη επικρατουσε στην ταξη για τρια τεσσερα λεπτα της ωρας. Ωσπου πριν καλα καλα εμεις οι υπολοιποι κατανοησουμε το γριφο της ιστοριουλας, ένα χερακι απο το πρωτο θρανιο της μεσαιας σειρας, ένας μαθητης ντροπαλος, συνεσταλμενος, αλλα απολυτα σιγουρος, λει. Εγω το βρηκα!!! -Πες το παιδι μου!!! -Δεκα οκτω προβατα, ειχε ο τσοπανος κυριε Επιθεωρητα!! -Πως το βρηκες παιδι μου!!! - Δεκαοχτω που πραγματικα ειχε και δεκαοχτω εαν ειχε μας κανουν τριαντα εξι και εννεα τα μισα του δεκα οχτω σαραντα πεντε και πενηντα πεντε, εκατο!!! Ευγε παιδι μου Μραβο, πως σε λενε!! Αθανασιος Παπαναγιωτου, απαντα ο μαθητης...

Μπορει εκεινη η ημερα να πηγαν ολα αψογα ολα τελεια. Μπορει σαν σχολειο να πηραμε αριστα, με πρωτον και καλυτερο τον αιμνηστο Δασκαλο μας Ιωαννη Κυριαζη. Οπως και να το κανουμε ομως, ο επαινος τα φωτα ολα επεσαν, στον μικρο μαθητη, τον εντεκαχρονο Θανασακη Παπαναγιωτου, τον μετεπειτα καθηγητη των Μαθηματικων. Ασφαλως τιποτα δεν είναι τυχαιο. Και οπωσδηποτε καθολου τυχαιο, αυτα που ειπε στην συνεντευξη της, η αξιολογη Ιστορικος Μαρια Ευθυμιου.

Λαμία 5/12/2023. Αντώνιος Αθ. Κόντος.